

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباراد
بین بوم و بر زنده یک تن مباراد
همه سر به سرت تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

Ideological

afgazad@gmail.com

مسایل ایدئولوژیک

درویش وردک
۵ فبروری ۲۰۱۶

دیار لسم مجلس(پردنیا د آخرت غوره والی)

نسی شنبی په شپه د ۵۴۵ هجری قمری کال دذی القى په څوار لسمه شیخ عبدالقاد قدس سره داسی و فرمایل:
(ای دخای بنده) آخرت پردنیا غوره کړه، ترڅو کاملی ګتی ته ورسییری، اوکه دی دنیا پر آخرت غوره کړه نو کامل زیان
ته به ورسییری. څرنګه پداسی شی بوخت کیږی چې پری مأمور نه یې؟ هرکله که دنیا پروراندی بی اعتنا وی متعال
خدای به دی په تولو چاروکی یاری وکړی. اوپاکه روزی به دی نصیب کړی، اوکله چې کوم شی له دنیا لاسته راول،
درته به له برکته ډک وی.

مومن انسان یوازی دنیا لپاره زیار نه باسی، بلکه ددینا اوآخرت لپاره تلاش اوفعالیت کوي، ددینا لپاره دنیاز په اندازه
کوبینکوی او دمسافری دتوبي په توګه تری ګته پورته کوي، اما دجاله تول هم او غم دنیا او دنیا دمال تولول دی.
عارف خپل تول همت دآخرت دزیرمی لپاره کاروی، او یوازی دمولا دیدار آرزومند دی.

هرکله که یوه ټوته دودی لاس ته راوري او پدی حال کی دی نفس درسره په شخړه شو، نو هغه څوک یاد ته راوله چې
دګوله یې درکړي. ترڅو چې پخپل نفس لاس بری نشي او دخان مقهوربی ونه ګرزوی، دخلاصون(رستگاری) مخ به هم
ونه وینی.

راستان یوبل سره پېژنۍ، هر یوبل دبل دعویت درېښتنوالي بوی استشمام کوي.

ای چې له صدیقانو مخ اروی او دحق له عبادته په تبینته یې، ترڅوبه له حقه تبنتی او خلق ته به مخ اروی؟ دخلکو لخوابه
څه ګته درورسییری؟ ددوی په لاس کی نه ګټه اونه زیان شته. دسودا زیان په برخه کی ددوی اونور جماداتو تر منځ هیڅ
توبپېرنشته. مطلقه بادار، یودی. ګته او زیان رسونکی، په حرکت راوستونکی او درروونکی، مسلط او چېر، بینونکی
او منع کونونکی یو دی او دخلائقو خدای او د تولو موجوداتوروزی ورکونونکی دی. دی قدیم، ازلى او بدی دی، چې مخکی
دکاثناتو، ستاسومورا او پلار او بدایانو څخه موجود واو باقی به پاته وی. دھمکو او آسمانونو پیدا کونونکی او ده ګوځه چې پکی
دی (لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ).

ای قاری چې د توحید زیره ورونکی ناری پورته کوي، خمکی او آسمان ته په نه کتو هغه وواي.

هر عالم چې پخپل علم کوي، دخای در حمت وربی پرمخ پرانیستل کېږي چې زیره یې هغه ته وردننې شی. ولی ته
ای غافله، داسی عالم یې چې مدرسی په قیل او قال دی بسنې کړي، او دنیا دمال تولول پر علم دعمل کولو څخه غافل
کړي یې. ناچاره یوازی له ظاهری صورتله بل څه په لاس کې نلري. هرکله که متعال خدای دیوه بنده خیر و غواړي، دی

دعلم زده کری ته هشونی، وروسته په علم عمل کولوته، او بیا بی په عمل کی اخلاص و رتہ الہاموی، په پایله کی خدای ته نیزدی کیری، او دزره دعلم پواسطه آگاهی ترلاسه کوی، خدای دی غوره کوی، خرنگه چی بی موسی علیه السلام غوره کر (اصنفَقْتَ لِنَفْسِي)، دخان لپاره می غوره کری بی-نه دبل لپاره، نه دشہوت او دنیوی مزو لپاره، نه دھمکی او نه داسمان لپاره، نه دوزخ اونه دجنت لپاره، نه دژوند اونه دمرگ لپاره. هیچ شی قادرندی چی تاله ماواخی او په غیردی بوخت کری. دمادیاتو ظاهری خیره پرتا پرده نه غوروی او دنیا شهوت تاله ما نه بی نیازه کوی.

(ای دخای بند) دھغی کناه په سبب چی مرتكب شوی بی له الھی بیننی مه ناهیلی کیره، بلکه دکناه نجاست دنوبی په او بوبیریوله، او په خپله توبه تینگ و دریره او اخلاص و کرہ، او دمعرفت په او بخور هغه خوشیویه کرہ.

له دی منزله (دنیا) چی پکی بی لیری او سه، حککه که نیک و گوری نو دیردارونکی دی پرشاوخوا شتون لری او موزی خناوران ستاپسی دی، پس ژرتزره په خان او زرہ حق خواته و رشہ ترخو په امن شی. دھوی او هوس او دشہوت په فرمان روزی مخوره. دخور ولو روزی باید دوه عادل شاهدان ولری، یو کتاب الله او بل دده درسول (صلی الله علیه وسلم) سنت. بیا دوه نور شاهدان و غواره، یودی خپل زرہ او بل فعل الله، یعنی هر خه چی خدای درتہ مقرر کری. دشپی بو توه غوندی مه او سه، چی نه پوهیوی پرشاوخوا بی خه دی. په کامل بصارت دخای په لاره کی گام او چت کرہ، او داکار په آسانی سره لاس ته نه راحی، بلکه دحصول لپاره بی و بین زرہ او صادقانه عمل هغه باید تائید کری. کوم عمل دمنلودی؟ هغه عمل چی لقاء الله پکی منظوروی.

(ای دخای بند) سلامت دسلامت په ترک کی ده، بدایی په بی نیازی کی ده او درمان د درمان په ترک کی. تول داروکان عبارت خدای ته تسليمیدل اوله زرہ خخه دتوں اسبابو او و سایل لویری کول دی، دوا دتوحید په ستایش کی ده. په زرہ کی ستایش نه یوازی په خوله، زهداتوحید په ژبه کی نه راتولیویری دھفو خای باطن دی. دتقوی او معروفت خای زرہ دی. پوهه، داھل معرفت او خدای دوستی، تول په زرہ کی خای لری. هو بنیار او سه او خان به ظاهر سازی او هوس مه بوخت کوه. ته په کنب و نفاق او ریاء کی بی، تول زیاردی دخلکو دخوبنی ترلاسه کول دی. پوه شه هر گام چی دخلکو خواته ایردی؟ گامونه دی له خدایه لیری کوی. ادعا کوی چی حق طالب بی، اما عمل ادخلکو طالب بی، ستا مثل دھغه کن په خیردی چی وا بی مکی ته خم ولی دی دخرا سن خواته روان وی او هر قدم له مکی لیری کیری.

ادعا کوی چی زرہ دی له خلکو لیری شوی ولی عمل دی ددی خرگنوی دی چی دنیاز لاسونه دی خلکو خواته دی. په ظاهره خان په زهد سمبالوی او په باطن کی خلکو خواته راغب بی، ظاهر دی حق نیبان لری او باطن دی دخلکو. داهげ کاردی چی په ژبه و بیلو نه ترسره کیری، داهげ حالت دی چی دنیا او آخرت او مخلوق پکی نه حائیوی، جز دالھی اقدس ذات خخه، خدای واحد دی او جزله واحده بل نه منی، واحد شریک نه منی. خلک ناتوانه دی، درتہ کتھ او زیان نشی رسوالای. متعال خدای دی چی سود او زیان بندے گانو په لاسونو په عمل کی پلی کوی. دخای فعل دی چی په تا اونورو کی مؤثردی. دخای دفترت قلم چی کوم خه ستا اونورو لپاره لازم گنلی مقرر فرمایلی دی.

موحدین اونیک کرداران دخای حجت پرنورو دی، له دوی خخه داسی کسان دی چی په کلی پول له مادیاتو او عوارضو خخه لیری دی، او پرته له خدایه بل خه نه و بینی اونه غواری. چاچی په دی مقام ولکه ترلاسه کرہ دزیونو فرمانروایی و رتہ ورکول کیری. هغه زرور پهلوان؟ هغه دی، چی زرہ بی ماسوی له خدایه نش کری وی، او دزره په دروازه دتوحید په نیزه توره اود شرعی په کاری تیغ سمبال ولار وی، ترخو پرته له خدایه بل خوک ورداخ نشی. او زرہ بی تل جمع او مقاب القلوب خدای په یاد کی وی.

دشرعی ظاهرد بنکلی کری او دقیل او قال ترمنع ولار بی، له دی نه چی و وا بی داحرام دی او په عمل کی دھغه وی، خه شی لاس ته راوری، او بادچی و وا بی داحلال دی او په عمل کی تری لیری او سی؟ ته دھوی په ولکه کی بی. درسول

اکرم(صلی الله علیه وسلم) گهرباره وینا ته غورشه چی فرمایی: (**وَيَلِ اللَّجَاهِ مَرَّةٌ وَلِلْعَالَمِ سَبْعُ مَرَّاتٍ**)« وای دنادان پرحال یوخل، ولی وای دعالم په حال اووه واره».

علم زده کره اوپیا عمل پری وکړه، وروسته له خلکوسره پریکړون وکړه اوله خالق سره وصل شه. هرکله که دی مرحلی ته ورسیدی، دحق قرب اوپه هغه کی به فنا ته ورسیری. وروسته چی خدای اراده و فرمایی نو دخلکو ترمنځ په بنکاره کیدوته به دی وګوماري اوخپله به دی ملاتری شی ترڅو خپله مقصومه روزی ترلاسه کړی، خکه دخای علم په هرحالت احاطه لري. دخای دلطف شمال به دی دخلوت په دیوالو ولکېږي او د مخلوق منځ ته به دی یوسی، ترڅو پرته دنفس له ګوابنه ژوندوکړي او زیره دی تل له حق سره وي، پس واوره او عمل پری وکړي.

ای هغوكسانو چی دخای داولیاء په هکله مو سوء ادب کړي او طعن مو پری وهلي، په ریښتیا سره پوه شی، چی حق یوازی خدای عزوجل دی او تاسو پرباطله. حق پاک زړه اوله شهتوتونو خخه تش باطن دی، او باطل شیطاني هوی او هوسونه دی چی زیونه بی نیولی دی. زړه ترڅو دحق قرب ته ونه رسیری رستگاری (ژغورنی) ته نه رسیری. ای منافقه، مزاحم کېړه مه، له دی (دنفاخ خصلت) خخه بل بهنه خه دھان سره نلري، ته دودو دي، دژوندانه دخورو، جامو آس او خواک بنده بی. اما صادق زړه له خلکو لیری او د حق خواته روان وي، اوپه دی روحانی سفرکی دېرشیان وینی او تری تیریږدی.

هغه عالمان چې په خپل علم عمل کوي، دانیباو وارثان دی، او د هغوكسانو صادق خلف دی چی دزرونو بشارونه دشروعی په فرمان آبادوی، ددوی له ورانی مخنيوی کوي، او خپله مزدوری (اجر) دقیامت په ورځ دخپل خدای په نزد ترلاسه کوي. اما بی عمله علم خدای داسی مثال ورکړي (**كَمَثْلُ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارَ**) «د هغه خره په خيردي چی کتابونه پرباروی». ای د علم مدعی، چېږي ده دخای له وپری ستا ژرا او زاري؟ په هیزا و خویشنداري دی کومه ده؟ په ګناهونو او اشتباها تو اقرار دکوم دی؟ چېږي ده ستاپاملنې دطاعت او روښنابي خواته او چېږي ستا لیری والی له تیارو او معصیتونو خخه؟ ستاداتی ادب کوم دی؟ خدای ته پاملرنې او عنایت اوله شهتوتونو سره ستامبارزه کومه ده؟ ستا تول فکر دھول او جاموا او عممه او خوراک او خبناک او دنسل تولید دی. کور مغازی اوله خلکو سره ناستی پاستی ته له خدایه لیری کړي بی.

له دی اباطيلو خپل سوچونه لیری کړه، که خه دی په قسمت کي وي، پوه شه دروبه رسیری. زړه دننيا دمال په تمه مه آزارو، ولی داتول رنځونه ده ګه خه لپاره چې باید تری فارغ وي تحمل کوي؟ پوه شه دروبه رسیری. زړه دننيا دمال په تمه مه آزارو، ولی داتول رنځونه ده ګه خه لپاره چې باید تری فارغ وي تحمل کوي؟ زړه دخای په یاد مشغول ساته.

(ای دخای بنده) ستا خلوت او بواز پیوب فاسد دی، هغه خه چې ناپاک وي، صلاح ته نرسیری ترڅو پاک شی. ستازره در سره خه عمل کوي؟ اخلاق او توحید دی په زړه په سمه ندی ځای پرځای شوی. ای خوب وریه و بین شه، ای له حقه په تینته دده خواته و ګرزه. ای هیرونکیو له دی غفلته لاس په سرشی. ای هغه چا چې عبادت مو پری ایښی، بیرته راستانه شی. ای د خدای او دده درسول او تیرو صالحینو په پیژندنه جاهمه، پوه شی چې تاسود بی مصرفه لرکیو دبرادی په څیریاست.

پس غونتنه وکړو: «**رَبَّنَا آتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ، وَقَنَا عَذَابَ النَّارِ**». آمين